

Під чавункою, Середню, Лимарівку, Калинівку. Вулиця Кийська об'єднала Село (Центр) і За яром. Нинішня Жовгнєва породжена двома історичними вулицями – Лисівкою і Мамаєвим яром, а Тараса Шевченка утворилася з Бирківки, Кагаківки і Бубирівки. Але в мовленні жителів села назви цих частин тепер однієї вулиці вживаються як назви окремих вулиць і ніколи не сприймаються як назви кутків.

Частини села не є адміністративними одиницями. Їх назви офіційно ніде не фіксуються, а вживаються жителями села для позначення компактно розташованих територіальних утворень (кількох вулиць, якогось об'єкта і вулиці тощо). Назви частин села виявляють більшу здатність змінюватись, ніж неофіційні назви вулиць.

Зараз жителі Цибулевого виділяють такі частини села: 1 Бригада і 2 Бригада (за поділом у колишньому колгоспі "Заповіт Леніна"), Вилка (район біля телевежі виник відносно недавно — у 60-ті роки ХХсг), Центр, Калавурня (місце на околиці лісу, де традиційно жили лісники), Домики (найновіша частина села, заселена в основному переселенцями з Чорнобильської зони), Хутір.

Але найстаріші жителі ще пам'ятають інші назви частин села. Так, відповідно до визначення пафій двох церков, які у ХІХ-ХХст. діяли в Цибулевому, село поділялося на Миколаївську і Покровську частини. У п'яностох роках минуого століття південна частина носила назву Сталіна, а північна — Леніна (перенесено з назв відповідних колгоспів). Але зараз ці назви вийшли з ужитку.

Отже, назви частин села Цибулевого є більш соціально мотивованими, ніж назви вулиць. Саме тому вони легко піддаються природним ("иснасильницьким") перейменуванням: зі зміною певних реалій життя села (вилижнення нових і зникнення старих об'єктів господарської чи культурної діяльності, вулиць) змінюються і назви його частин. Назви ж вулиць більш пов'язані з людиною (її прізвищем, прізвиськом), топографічними особливостями довкілля, які не зазнають швидких змін. Тому і об'єкти, найменовані за цими ознаками, не піддаються штучним перейменувальним процесам.

Література

1. Карпенко Ю.О Топонімія Буковини – К.: Наукова думка, 1973 - 237 с.
2. Мезенка Г.М. Беларуская анатастыка. – Мінск: Вышэйшая школа, 1997. – 120 с.
3. Мельник ІІ Ю Теоретичні засади створення «Словника мікротопонімів Чернігівської області» // Питання сучасної ономастики. – Дніпропетровськ, 1997. – С.123-124.
4. Поляруш Т.І Концепція, структура і матеріал комплексного топонімічного словника Сумщини // Питання сучасної ономастики. – Дніпропетровськ, 1997. – С.159-160.
5. Сушаранская А.В. Общая теория имени собственного. – М.. 1973. – 207с.

Наталя Кутуз (Одеса)

СПЕЦИФІЧНІСТЬ ОДЕСЬКОЇ ЕРГОНІМІЇ

The article is devoted to the investigation of the semantical and structural characteristics of the company proper names. Originality of Odessa company proper names is proved on the factual material.

Останнім часом спостерігається поява величезної кількості нових ергонімів що зумовлює актуальність відповідних напрямків ономастичних досліджень. Зазначене розмаїття ергонімного пару лексики вимагає його систематизації, зокрема в аспекті словотвірних тенденцій, які дуже часто ілюструють самобутність цього ономастичного масиву.

Нами було зібрано майже шість тисяч ергонімів З боку зовнішньої структури виявлено 3 основних види: 1) відonomастичний, який у свою чергу поділено на а)

відантропонімний (17% від загальної кількості проаналізованих сргонімів), б) відтопонімний (12%), в) відгеонімний (5%), г) відкосмонімний (2%); 2) відапелятивний (54%); 3) комбінований (10%), представлений : а) ергонімами-абревіатурами (7%) та б) ергонімами, які у своєму складі мають цифру чи позначні цифрою, - цифрові, або індексні ергоніми (3%). Внутрішня вмотивованість ергонімів зумовила їх поділ на нейтральні й конотовані у вигляді однокомпонентних, двокомпонентних і багатокомпонентних конструкцій.

Похідною основою відантропонімного підтипу нейтральних сргонімів слугують імена, прізвища засновників чи власників підприємств, організацій, фірм. Цей різновид (~61%) містить такі структурні моделі. Однокомпонентні конструкції: антропонім (далі – А): а) офіційне ім'я ("Валерий" - оптика, хутро; "Тетяна" – перукарня); б) прізвище ("Абрамови" – безалкогольні напої; "Волков" – бар). Двокомпонентні конструкції: а) А+ергонімний термін (далі-ЕТ): 1) ім'я + ЕТ ("Ірина і компанія" – аптека; "Василь і компанія" - автомайстерня). 2) прізвище + ЕТ ("Деников і компанія" – будматеріали) та деякі ін. У таких випадках мотивуюча ознака за належністю реалізується шляхом трансонаїмізації прізвища, імені, по батькові, що є "модною тенденцією у середовищі підприємців" [1.55]

Актуальність конотованого відантропонімного підтипу полягає в тому, що в основу ергоніма покладено власні імена, прізвища відомих історичних осіб, музикантів, літературних персонажів, популярних співаків. більшість з яких належить до міжнародного конотативного фонду. Конотовані ергоніми – конотоними – відзначаються послабленням денотативного змісту та підвищенням конотованих елементів. Конотоними (~39%) представлені такими моделями: однокомпонентні – відантропонімні. а) імена історичних осіб ("Роксолана"-квіти); б) прізвища історичних осіб, музикантів ("Вівальді" – меблі, ресторан; "Колумб" – туристичне агентство); в) прізвища співаків ('Челентано" – відчірка); д) імена літературних персонажів ("Бігосніжка" – кафе); г) запозичені імена ("Альбіна" – теканин; "Люсієн" – одяг); д) іншомовні форми імен при наявності їх національних варіантів / відповідників, що "утворені від романо-германських іменних варіантів" [1:59] ("Наташі" – перукарня; "Серж" – ательє); е) скорочені імена в називному відмінку ("Влад" – бар; "Лора" – продукти); е) квалітативні форми ("Оленка" – теканини, "Дімон" – продукти). Двокомпонентні конструкції. а) А + А – літературний персонаж ("Мері Поппінс" – таємниця), б) апелятив + А – літературний персонаж ("Фрекен Бок" - домробітниця); в) А + рекламний експонент (далі-РЕ), який надає конотативності ("Саша-сервіс" – автопослуги, "Ніна плюс" – весільний салон). *Багатокомпонентна (описова) конструкція*: А + апелятив РЕ, де апелятив деталізує галузь ("Ірина дизайн сервіс" – пакування), таку модель Т.П Романова називав нанизуванням називних відмінків, утворену на зразок європейських назв [див.5]. Є.С.Кара-Мурза визначає назви такого типу як "словотвірні псевдоанімізми" [3]

Відтонімний підтип також розподілено на нейтральний та конотований. Відтонімні моделі нейтральних ергонімів (87%) здебільшого передбачають наявність мотивуючої ознаки за місце знаходженням об'єкта. Як відтонімний компонент тут виступають хороніми, ойконіми, ороніми, гідроніми, астіоніми тощо. Ця група представлена такими структурними моделями: 1) Однокомпонентні: а) прийменник на + топонім у місцевому відмінку ("На Буніна" – бар, знаходиться на вул. Буніна; "На Тираспольській" – канцтовари, знаходиться на вул. Гираспольській); б) відтонімний ад'ектив у ролі власної назви (далі - ВА), який виконує функцію урбаноніма і є субстантивованим ("Лузанівський" – мікроринок, що знаходиться у районі Лузанівка; "Шевченківський" – універсам, знаходиться на пр. Шевченка) Ероніми, виражені ВА, вказують на місце знаходження об'єкта, що міститься в доонімній семантиці ергоніма; ВА виконують своєрідну функцію присвійних прікметників. 2) Двокомпонентні конструкції: а) топонім + топонім (далі-Т), де лексеми виконують функцію астіоніма ("Одеса-Товарна", "Бруклін-Ків"); б) Т+ЕТ ("Одеса – банк"), в) Т+апелятив, де топонім Одеса є константним ("Одеса-авто", "Одеса-книга"); г) ВА+ЕТ ("Одесська біржа", "Одесська книжна фабрика"); г) ВА+апелятив ("Українські страви",

"Одеські дріжджі") 3) Багатокомпонентні (описові) конструкції: а) ЕТ+х+ Т, де х—апелятив у родовому відмінку чи словосполучення, яке означає діяльність ("Спілка автомобілістів України", "Спілка журналістів України"); б) ВА+х+ЕТ/ЕТ+ВА+х, де х—прикметник чи словосполучення з прикметником, який позначає продукцію або діяльність і конкретизує, уточнює її виробничу скерованість ("Одеська муніципальна біржа", "Центр грецької культури"); в) ВА+х+апелятив ("Одеський обласний дім народної творчості", "Український мобільний заїзок"). Відзначимо, що описові конструкції містять більше інформації про іменованій об'єкт.

Конотовані назви відтогощного підтипу помінації (13%) містять асоціативні зв'язки, які мають натяк на специфіку підприємства, особливості пропонованої продукції чи послуг. Нами зафіксовано різні структурні моделі. 1. Однокомпонентні, які містять: 1) хороніми: "Ельдорадо" – казино; "Україна" – центр української культури, банк, страхова компанія; 2) астіоніми: "Гельсінкі" – фінські сауни; "Одеса" – кінотеатр, санаторій, авіакомпанія; 3) гідроніми: "Дунай" – бар; 4) урбаноніми: "Колізей" – меблі; "Рив'єра" – дискотека; 5) ороніми "Еверест" – автоперевезення; 6) відтогощний ад'ектив "Баварський" – ресторан; більша частина таких назв також належить до міжнародного конотативного фонду й викликають відповідні асоціації. 2. Двокомпонентні конструкції містять. а) відтогощний ад'ектив + ЕТ у переносному значенні ("Баварський дім" – німецький культурний центр); б) ВА+апелятив у переносному значенні ("Українська скарбниця" – галерея народної творчості); у цій підгрупі конотативними є переважно апелятиви, а відтогощний ад'ектив вказує на національну залежність; в) апелятив+топонім ("Граніти України" – охорона). 3. Багатокомпонентна (описова) конструкція: Т+РЕ+апелятив – європейська форма складних назв, нанизування називних відмінків ("Одеса сервіс – аудит" – аудиторсько-консалтингова фірма).

Специфіка відтогощного підтипу (5%) полягає в тому, що ці назви здебільшого однословні й існують лише в коногованому різновиді. Однокомпонентні: а) міфоантропоніми ("Ескулап" – аптека, "Мідас" – ювелірний магазин); б) міфозооціми ("Пегас" – книги, продукти; "Фенікс" – меблі, автоперевезення), в) ороніми ("Олімп" – ательє, бар, "Парнас" – бар); г) хороніми ("Ітака" – нічний клуб), і) потамоніми ("Ерідан" – готель, кафе); д) навіоніми ("Арго" – бар, рекламна агенція). Двокомпонентні конструкції: а) теонім-РЕ ("Ікар-сервіс" – взуття); б) теонім+грецька літера ("Фенікс-альфа" – офісне обладнання). Відтогощні ергоніми набули популярності завдяки наявності усталеного асоціативного орієнту відповідних твірних теонімів. До того ж, використання у власних назвах підприємств теонімів є "давньою традицією" [1:56] і гарантією успіху, що "забезпечує" тисячолітній авторитет гречеських та латинських богів [там же].

Відкосмонімний підтип відзначається досить малою продуктивністю (2%), має тісні з відтогощним підтипом характерні особливості – здебільшого однословну будову й конотованість. Однокомпонентні конструкції: а) назви зірок, сузір'їв ("Антares" – науковий центр, "Стояари" – книги), б) зодіакальні знаки власників номінованих об'єктів ("Скорпіон" – двері, бар, продукти; "Водолій" – побутова техніка). Двокомпонентні конструкції "Сузір'я Стрільця" – супермаркет. Астроніми, які покладено в основу таких ергонімів, функціонально наближаються до прізвиськ, що вказують на час народження аласників [див 1:55].

Специфіка віланелетивного виду нейтральних ергонімів (46%) полягає в тому, що ці назви відбивають реальні наявні явища, реальні риси того чи іншого об'єкта. Цей вид теж має структурні моделі. Однокомпонентні: а) апелятив у формі одинини ("Ідачня", "Чай"), б) апелятив у формі множини ("Іграшки", "Комп'ютери"). Ці назви вказують на вид продукції, послуг, па професійну скерованість ергонімного об'єкта і становлять приблизно 50%. Двокомпонентні: а) апелятив + апелятив – за синтаксичним відношенням ці словосполучення розподіляємо на: 1) єдинальні ("Вікна та двері"), 2) об'єкти ("Обич валют"); б) ЕТ+апелятив ("Агентство нерухомості", "Центр стоматології" – у п'ї

підгрупі апелятив уточнює галузь/послуги фірми, підприємства): в) атрибутив+апелятив. 1) у формі однини ("Квітковий пасаж"); 2) у формі множини ("Будівельні товари"); г) атрибутив+ЕТ, де атрибутив деталізує галузеве призначення ("Юридична консультація"). Виділяємо й описові, або багатокомпонентні конструкції а) з ЕТ ("Центр оперативної поліграфії"); б) з апелятивом ("Лазерні та оптичні пристрої", "Цифрові системи зв'язку") На думку Т.П.Романової, популярність нейтральних відапелятивних назв забезпечена тим, що "з позицій інформативності вони цікком влаштовують споживача" [5]

Відапелятивний вид конотованих назв (54%) представлено такими структурними моделями: 1) однокомпонентні конструкції ("Лорнет" – окуляри; "Силюптик" – вентиляційні системи; "Шик" – перукарня). Спеціалізацію сферу діяльності гошо найменованого підприємства "легше окреслити апелятивом, який оцінювавши, все ж зберігає досить прозору первісну, доонімну семантику" [1.35]. До двокомпонентних конотованих підприємств належать переважно назви-метафори, які представлені такими конструктами: а) апелятив+апелятив за синтаксичним відношенням розподіляємо на: 1) еднальні ('День і ніч' – продукти); 2) об'єктні ("Нори року" – туристична агенція), 3) нанизування називних відмінків – європейська форма складних назв ("Стіль-профі" – курси перукарів); б) атрибутив+апелятив: 1) атрибутив (займенник) + апелятив ("Наш бізнес" – торговля); 2) атрибутив (прикметник)+апелятив ("Золотий берег" – ресторан; "Золоті терези" – ювелірний магазин); в) апелятив + ЕТ ("Кухні і компанія" – кухонні меблі та аксесуари; "Майстер і компанія" – будівнича фірма); г) апелятив+РЕ ("Насіння сервіс", "Телефон сервіс"). Описові конструкції виявлено з означальним займенником ("Все для офісу!", "Все для всіх" – продукти), що підкреслює багатопрофільність підприємства

Комбінований вид (10%) представлено абревіатурами й ергонімами, які містять цифру чи позначені цифрою. Нами зафіксовано кілька видів абревіатурних комплексів (нейтральні – 4%). 1). Ініціальна група, абревіатури – акроніми: а) відомастична ("ІНВОГ" – продукти, бар, власники Інна, В'ячеслав, Олег Головко; "БСК" – автопідприємство, власники Буркадзе, Соколов, Кляхін); б) відапелятивна ("ІДС" – індустріальні та дистрибуційні системи, "ЦДС" – центральна диспетчерська служба); в) змішана ("УСНБУ" – управління служби національної безпеки України) 2) Почастинна (поєднання частини слів): а) відомастична ("Людлен" – брокерські послуги, Люла й Олена – аласниці; "Юран" – фармацевтична фірма, Юрій і Альбріт – аласники фірми); б) відапелятивна ("Телеком", "Техпром"); в) змішана ("Одесбуд", "Укрфінкооп"); 3) Часткова (усічена частина+повне слово): а) відапелятивна ("Агропромпрайд", "Промінвестбанк"); б) змішана ("Одесводоканал")

Наступним різновидом комбінованого виду є індексні, або цифрові, ергоніми, що містять цифру або позначені цифрою (3%). Розподіляємо такі конструкції на відомастичні й відапелятивні, а за семантичною структурою – на нейтральні (2%) й конотовані (1%). У відомастичному виді нейтрального різновиду маємо лише двокомпонентні конструкти ("Олена – 94" – перукарня; "Людмила-2" – магазин).

Відомастичний вид конотованого різновиду також відрізняється наявністю тільки двокомпонентних конструктів ("Меркурій-93" – продукти; "Україна-3" – хліб). У відачелятивному нейтральному різновидові виокремлено такі конструкції: 1) однокомпонентні ("58" – двері, на Ришельєвській, 58; "64" – комп'ютери, на Пушкінській, 64); 2) двокомпонентні ("На 7-й" – бар; "24 години" – продукти); 3) описова ("Третій автобусний парк" – автопідприємство; "1000 дрібниць для мобільних телефонів") У відапелятивному конотованому різновиду маємо такі конструкції: 1) однокомпонентні ("5" – бар; "777" – продукти); 2) двокомпонентні ("Віадук – 1" – будматеріали; "12 персон" – посуд). Індексні ергоніми (двокомпонентні / описові) подають інформацію про місцерозташування, рік заснування, порядковий номер об'єкта, власне цифрові майже не містять загальновідомої інформації, за винятком популярних цифр з усталеними асоціаціями 5 (відмінна оцінка) і 7 (щасливе число).

Отже, фіксуємо розмаїття структурних і семантичних різновидів ергонімних конструкцій, які характерні й для загальних ергонімних процесів, і для власне одеської ергонімної номінації, що має свою певну специфіку.

Як відомо, Одеса – портове місто, що вирізняється багатонаціональністю, гумором, своєрідним менталітетом громадян, “в основі якого любов до свободи, незалежності, національна й релігійна терпимість, авантюрність” [7:18]. Все це відбивають і ергоніми Цілком зрозуміло, чому існує багато російських назв і рекламних текстів варваризмів і екзотизмів, які відзеркалюють національний колорит. Спостерігаємо й змішування в одній назві, рекламному тексті декількох мов: російської та української, російської, української й англійської тощо, наприклад: “Матраси “Венето” “Чоловек, лишённый матраса, жалок..”, Універсал ‘Копійка’. Мелочь, а приятно! Салон краси “Make up”, Промтовари “Бікіні side”; Продукти “Зов предков” тощо. Відзначимо, що в основу одеських ергонімів покладено й прізвища історичних осіб, які впливали на історію Одеси, її розвиток (“Воронцов” – ресторани; “Дерібас” – подарунки; “Ришельє” – ресторани; “Потьомкін” – ресторани). Урбаноніми, гідроніми, які безпосередньо пов’язані з містом і вказують на розташування його районів та ін.. фіксуємо в таких найменуваннях “Пересип” (продукти), “Фонтан” (підприємницька асоціація), “Молдаванка” (агентство нерухомості); топонім “Хаджибей” (будматеріали) може асоціюватись із Хаджибейським лиманом (розважливий варіант назви) або зі старою назвою Одеси. На місцерозташування вказує й ергонім “Європа біля Привозу” (швейномоніжаж), якому притаманна амбівалентність – ознака якості, престижності й пересіченості, загалу, про що свідчить й інтер’єрне оформлення. Гумористичність, легкість, незалежність, гра слів простежується у низці назв (“Сусанін” – Інтернет-клуб; “Робінзон” туристична фірма; “Горгона” – торговля; “Антилопа-Гну” – бар, “Ненагієра” – продукти; “Шок” – одяг, “Егоіст” – одяг; “Міраж” – продукти).

Цікавою виявилася назва “Каструля” (таксі) – від розважального варіанта “каструлити” – працювати таксистом у вільний час. На думку В.М.Штанова, використання гумору в ергонімах призводить до позитивного сприйняття, проте “важливо не перебільшити” [8].

Відтонімні ад’ективи, які виступають у ролі ергонімів – “Арнаутський” (супермаркет), “Малоарнаутський” (продукти) – вказують на місцерозташування, проте власне ергонімі об’єкти не відзначаються популярністю, а їх назви є не досить вдалими. На наш погляд, вони пов’язані з неяківною оцінкою, яку може викликати семантика назв. В Одесі є популярним вислів “Зроблено на Малій Арнаутській / Арнаутській”, який використовують у разі невпевненості щодо закордонного виробника та якості товару.

Яскравими представниками одеських ергонімів є двокомпонентні конотоніми відапелятивного виду, до яких належать переважно назви – метафори, що представлені такими конструктами а) апелятив+апелятив. “Академія вікон” (вікна), “Крик душі” (продукти), “Містер Апетит” (продукти), “Царство батарейок” (заміна батарейок), б) атрибутив+апелятив “Ваш доктор” (аптека), “Ваш магазин” (продукти), “Ваш шанс” (клуб); звіменники Ви/Ваш “створюють враження особистісного контакту з реципієнтом, а це викликає сугестивний ефект близькості, довіри” [2:118]; “Чорний кіт” (бар), “Тихий омут” (сауна) – частина прислів’я “В тихому омуті чорти водяться”, “Рожеві окуляри” (окуляри) – від фразеологізму “Бачити крізь рожеві окуляри”; “Бадьора корова” (продукти); “Мобільна хата” (мобільні телефони), хата – символ родини; в) апелятив+рекламний експонент: “Роздовбай-сервіс” (роздирання старих будівель, старих автомобілів) – “оксиморонне” поєднання іншомовного слівника сервіс та розважального, стилістично зниженого власне ергоніма.

В окрему групу ми віднесли й ергоніми, які утворені за допомогою звуконаслідувальних слів. Акустично-артикуляційні ознаки певних звуків “стають основою, ядром звукового комплексу, яке набуває певного значення і сприймається як засіб вираження звукових ознак дійсності” [4:35]. Серед них виділяємо: а) однокомпонентні конструкції (‘Алло’ – мобільні телефони, “Ay!” – територія відпочинку; “Болі” – будівельні матеріали,

‘Вжик’ – перукарня); б) двокомпонентні (“Ням–ням” – продукти; “Кап–кап” – сантехнічні пристлади, “Тук–тук” – інструменти). Цікавим є ергонім “Tim–ton” (аптека) у значенні “все в порядку”, який асимилювався інтержаргоном у готовому вигляді [див 6:214]. У мові “освічених інтелігентських прошарків міського населення жаргонна лексика отримує іронічне забарвлення” [6:215]. В основу ж звуконаслідувальних слів покладено звуковий образ, створений уявою на основі реальних звукових виявів істот, речей, явищ.

Цікавим виявився комбінований вид конотованих ергонімів, який приваблює своїм незвичним звучанням, несподіваним, іноді штучним, поєднанням лексем і грою слів. Наприклад, відантропоніумні абревіатури комплекси “KIT” (комп’ютери) і ‘АЛІК’ (автосервіс) є акронімами, що позначають імена власників фірм, проте можуть розумітися як зоонім *кіт* і алтропонім *Алік* – розмовний варіант чоловічого імені. Відалелітивні конотовані абревіатури часткового утворення (“Велошок” – велосипеди; ‘Європам’ятники’, ‘Джинсоманія’ – джинсовий одяг, “Канутовари” – канутовари; “Мобіллендум” – мобільні телефони) заціклюють несподіваним поєднанням лексем, що розраховано на сугестивний ефект. Індексні конотовані ергоніми, що належать до комбінованого виду, також відзеркалюють специфічність міської ергонімії, наприклад “Два Карла” (бар) вказує на місце розташування, знаходиться на розі вулиць Карла Маркса й Карла Лібкнехта (старі назалі вулиці); “Агенція 007” (охрана) – пропонування високої якості послуг, ототожнення себе з американським героєм Джеймсом Бондом; “2x2” (чоловічий одяг) – є розмовним варіантом, означає велику на зріст людину; “7 п’ятниць” (ідальня) – асоціюється з задоволенням будь-якої примхи потенційного клієнта.

Таким чином, в ергонімії м. Одеси спостерігаємо усталені пропеси утворення онімів шляхом онімізації, трансонімізації, абревіалії, існування центральних/конотованих назв, різноманітних конструкцій, залучення варваризмів, екзотизмів, залозичень, цифр у структуру власне ергоніма тощо. Проте можна виявити специфічні, самобутні риси, що пов’язані зі своєрідним менталітетом громадян та екстрацінгвальними чинниками – багатопаціональним населенням і місцепроявленням м. Одеси.

Література

1. Бедей О.О.Сучасна українська ергонімія. власні назви підприємств Закарпаття. - Ужгород, 1999.
2. Гукова Л. Адресация как компонент семантической структуры рекламного текста // Актуальні проблеми менеджменту. Науковий збірник. – К., 1999 . С.116-119.
3. Кара-Мурза Е С “Дивный новый мир” российской рекламы: социокультурные, стилистические и культурно-речевые аспекты // Dokument HTM. – http://www.gramota.ru/mag_arch.htm?id=58
4. Мацько М.І Стилістичні функції звуконаслідувальних слів // Культура слова. – 1982 – Вип. 22. – С.35-39.
5. Романова Т.11 Проблемы современной эргонимии // Dokument HTM. – <http://www.ssu.samara.ru/science/vestnik/1998web1/His/1998/0904>
6. Ставицька Л Сучасний український інтержаргон // Мовознавство.- К., 2002 . С.213-216.
7. Степанов Е.Н Факторы формирования одесской урбанотопонимии // Записки з ономастики – Вип. 4. – Одеса : Астропrint, 2000.- С.12-22.
8. Штанов В Н. Как корабль назовёте... или Экология названий // Dokument HTM. http://www.npi.samara.ru/samara/ipers/s_izvest/shnalov2